

Mgr. Petra Bielinová, advokát
IČO: 71623892, Reg. ČAK 12576
Sídlem: Praha 6, Muchova 13/232, PSČ: 160 00
e-mail: petra.bielinova@gmail.com
ID datová schránka: k78x386

Městský soud v Praze

Hybernská 18
111 21 Praha 1

Doručeno datovou schránkou

V Praze dne 2. dubna 2012

žalobce: **Obec Psáry**
IČ: 00241580, sídlem Pražská 137, PSČ 252 44, Psáry
jednající starostou, panem Milanem Váchou

zastoupen: **Mgr. Petra Bielinová, advokát**
IČ: 71623892, Reg. ČAK 12576
Sídlem Praha 6, Muchova 13/232, PSČ: 160 00
zástupce žalobce žádá o doručování písemností **prostřednictvím datové schránky**
ID datová schránka: k78x386

žalovaný: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7

žaloba

- proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 21. 2. 2012, Zn. SPR-7104/11-18

Soudní poplatek – bude zaplacen na výzvu soudu

Přílohy:

- příloha č. 1 - Plná moc
- příloha č. 2 - Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2011, Zn. SPR-7104/11-9
- příloha č. 3 - Rozklad žalobce ze dne 9. 12. 2011, Zn. SPR – 7104/11-18
- příloha č. 4 – Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. února 2012, Zn. SPR – 7104/11-18
- příloha č. 5 – webové stránky obce <http://psary.cz/usneseni-zastupitelstva/2011>
- příloha č. 6 - zápis ze zasedání zastupitelstva ze dne 2. 3. 2011
- příloha č. 7 – jednací řád zastupitelstva obce
- příloha č. 8 - Kontrolní protokol ze dne 16. 11. 2011, Zn. INSP2-4075/11-14
- příloha č. 9 - Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 1 As 36/2008
- příloha č. 10 - Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, Sp. zn. 5 As 57/2010
- příloha č. 11A + 11B – žaloba Mgr. [REDAKCE] výzva soudu k vyjádření k žalobě

I.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. listopadu 2011 byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě rozklad, neboť skutek, který je žalobci rozhodnutím žalovaného kladen za vinu není dle přesvědčení žalobce správním deliktem. Rozhodnutím předsedy žalovaného ze dne 21. února 2012 byl rozklad žalobce zamítnut a rozhodnutí žalovaného ze dne 28. listopadu 2011 nabylo právní moci.

Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 21. února 2012 bylo žalobci doručeno 23. 2. 2012.

V napadených rozhodnutích žalovaný vytýká žalobci, že zveřejnil na svých webových stránkách videozáznam ze zasedání zastupitelstva obce Psáry konaného 14. září 2011, který obsahoval mimo jiné osobní údaje Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] v rozsahu jméno, příjmení, informace o dříve vykonávané funkci ředitelky školy, údaj o výši její superhrubé mzdy za rok 2010 a údaj o výši odměny vyplacené za měsíc srpen 2010, aniž by disponoval souhlasem Mgr. [REDAKCE] tímto zveřejněním. Žalobce nepopírá, že výše uvedené údaje byly na jeho webových stránkách zveřejněny v audiovizuálním záznamu, avšak má za to, že výše popsany skutek není správním deliktem, neboť veškeré tzv. osobní údaje byly shromážděny, zpracovány a následně zveřejněny v souladu se zákonem. Pouze z procesní opatrnosti žalobce v průběhu správního řízení ze svých webových stránek vytýkané osobní informace p[REDAKCE] dočasně odstranil, a to až do pravomocného rozhodnutí soudu.

Důkaz: - příloha č. 2 – Rozhodnutí ÚOOÚ ze dne 28. listopadu 2011, Zn. SPR-7104/11-9
- příloha č. 3 – Rozklad Žalobce ze dne 9. prosince 2011
- příloha č. 4 – Rozhodnutí Žalovaného ze dne 21. února 2012, Zn. SPR – 7104/11-18

II.

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí jako celku pro jeho nezákonnost, jakož i zrušení rozhodnutí, které mu předcházelo a kterým byla žalobci v rozporu se zákonem uložena pokuta, jakož i povinnost nahradit náklady správního řízení.

Podanou žalobu žalobce odůvodňuje takto:

1. zpracování osobních údajů v souladu se stanoveným účelem

Protiprávním jednáním ve smyslu § 45 odst. 1 písm. c) ZooÚ, je dle názoru žalobce, jakož i Nejvyššího správního soudu dle rozsudku ze dne 16. července 2008, sp. zn. 1 As 36/2008 (příloha č. 9) jen takové jednání, kterým pachatel správního deliktu shromažďuje údaje mimo stanovený účel anebo v rozsahu neodpovídajícím účelu, nebo zpracovává osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny, nebo shromažďuje údaje pod záminkou jiného účelu či činnosti, nebo sdružuje údaje získané k rozdílným účelům. Pro tento správní delikt je tak charakteristické, že směřuje k tomu, aby osobní údaje byly vždy (správcem) zpracovány v souladu se stanoveným účelem. K tomu je třeba zdůraznit, že samotný účel, k němuž mají být osobní informace zpracovávány, si stanoví každý správce sám. Jediným účelem, proč Žalobce zpracovává osobní údaje příjemců veřejných prostředků, je právě možná identifikace struktury veřejných výdajů, což v neposlední řadě umožňuje i transparentní a úplné informování veřejnosti o vynaložených veřejných výdajích.

V projednávaném případě je Mgr. [REDAKCE] žalobcem v pracovněprávním sporu vedeném u Okresního soudu pro Prahu – západ pod sp.zn. 16 C 103/2011 (viz příloha č. 11A+B) ohledně údajně neplatného odvolání z místa ředitelky školy, respektive údajně neplatně dané výpovědi z pracovního poměru (dále také jen „pracovně právní

spor“). K tomu žalobce uvádí, že Mgr. [redacted] byla odvolána z funkce ředitelky usnesením Rady obce ze dne 30. 5. 2011, č. 90/13-2011 z důvodu závažných porušení povinností vyplývajících z funkce ředitelky školy (viz usnesení rady ze dne 30. 5. 2011, které bylo založeno do správního spisu na ústním jednání ve věci). Porušení povinností vyplynulo z provedené veřejnoprávní kontroly za období roku 2010, která proběhla v prostorách školy v březnu 2011 (viz do správního spisu založený Protokol o provedené kontrole ze dne 31. 3. 2011 včetně příloh, Námitky Mgr. [redacted] k výsledkům provedené kontroly ze dne 8. 4. 2011 včetně příloh, Dodatek č. 1 k Protokolu o provedené kontrole ze dne 20. 5. 2011, Rozhodnutí Obce Psáry o námitkách ze dne 23. 5. 2011).

Osobní údaje bývalé ředitelky školy byly na zasedání zastupitelstva zveřejněny v souvislosti s projednáváním zápisu Kontrolního výboru ze dne 6. 9. 2011 (založen ve správním spise), který se zabýval možností případného neúspěchu žalobce ve výše uvedeném pracovně právním sporu, a to na podkladě znaleckého posudku ze dne 14. 7. 2011, č. 136/2011 (založen ve správním spise). Soudní spor s Mgr. [redacted] Žalobce v daném případě předpokládal. Přestože zápis Kontrolního výboru upozorňoval na možnost způsobení vysoké škody obci (strana 1, poslední odstavec), nebyla tato částka v zápise Kontrolního výboru nijak konkrétně vyčíslena. Těsně před zasedáním zastupitelstva navíc obec Psáry obdržela usnesení Okresního soudu Praha-západ ze dne 7. 9. 2011 s výzvou, aby se vyjádřila k podané žalobě Mgr. [redacted] zejména ke skutečnosti, zda daný nárok uznává či nikoliv (viz příloha č. 11). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce je zřizovatelem školy (viz zřizovací listina, která je založena ve správním spise) a výrazným způsobem se podílí na financování školy (viz. Rozpočet obce na rok 2010, Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2009-2010, oboje již založeno ve správním spise), znamená případný neúspěch v soudním sporu povinnost žalobce nalézt ve svém vyrovnaném rozpočtu další finanční prostředky pro pokrytí ztráty školy, která by musela vyplatit bývalé ředitelce náhradu mzdy ve výši průměrného výdělku za mnoho kalendářních měsíců. Pro rozhodnutí žalobce o dalším postupu ve věci (tedy v soudním sporu s Mgr. [redacted]) bylo proto nezbytné projednat i případnou výši této možné ztráty, neboť rozhodnutí žalobce podstoupit či nepodstoupit riziko prohry v soudním sporu bylo přímo závislé na výši možné náhrady mzdy. Protože však zápis Kontrolního výboru takovou částku neobsahoval, byla její výše diskutována na samotném zasedání zastupitelstva, neboť výše náhrady mzdy je přímo závislá na průměrném výdělku bývalé ředitelky školy.

V průběhu zasedání zastupitelstva obce starosta obce sdělil zastupitelům výši tzv. superhrubé mzdy Mgr. [redacted] neboť skutečným veřejným výdajem v souvislosti s případně neplatným skončením pracovního poměru p[ro] [redacted] bude nikoliv tzv. čistá mzda či hrubá mzda zaměstnance (jak v napadeném prvoinstančním rozhodnutí tvrdí žalovaný), ale právě mzda tzv. superhrubá. Superhrubá mzda totiž činí celkové mzdové náklady zaměstnavatele (zde školy), které bude muset zřizovatel (zde žalobce - obec Psáry) v konečném důsledku v případě neúspěchu ve sporu škole poskytnout. Zaměstnavatel totiž kromě vyplacení čisté mzdy bude muset provést i veškeré zákonné odvody. Tzv. superhrubá mzda je částkou, která slouží dle § 6 odst. 13 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů jako základ pro výpočet daně z příjmů ze závislé činnosti, zároveň je však skutečným celkovým výdajem zaměstnavatele na konkrétního zaměstnance. Je tedy tvořena částkou tzv. hrubé mzdy (což je tzv. čistá mzda zaměstnance, kterou zaměstnanec obdrží + pojistné na sociální zabezpečení placené zaměstnancem + zdravotní pojištění placené zaměstnancem + zálohy na daň z příjmu placené zaměstnancem) a dále částkou na pojistné na sociální zabezpečení placené zaměstnavatelem a částkou na zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem. Pokud by starosta obce sdělil zastupitelům pouze výši tzv. čisté mzdy, jednalo by se o informaci hrubě zkrácenou, pokud jde o výši skutečných možných výdajů obce. Tzv. čistá mzda totiž tvoří jen cca 55% celkových nákladů zaměstnavatele na zaměstnance. Nad rámec výše uvedeného považuje žalobce za nutné zdůraznit, že rozdíl mezi hrubou mzdou / čistou mzdou / superhrubou mzdou je ve společnosti obecně známý. Skutečnost, že byla zveřejněna tzv. superhrubá mzda nemohlo p[ro] [redacted] nijak poškodit.

Z pohledu Žalobce nebyly zveřejněny primárně žádné osobní údaje Mgr. [redacted] jako takové, ale pouze přesná a úplná specifikace vynaložených veřejných výdajů, tedy jejich výše (mzda, odměna p[ro] [redacted]) a dále informace komu byly prostředky vyplaceny (jméno, příjmení paní [redacted] a z jakého titulu byly vyplaceny (výkon funkce ředitelky školy). Veškeré osobní údaje Mgr. [redacted] byly žalobcem zpracovány v souladu s účelem, ke kterému byly shromážděny, tedy výhradně a pouze k identifikaci struktury veřejných výdajů.

Důkaz: - správní spis

- žaloba Mgr. [redacted] výzva Okresního soudu Praha-západ ze dne 7. 9. 2011

2. zveřejňování informací způsobem v obci obvyklým dle § 97 zákona o obcích

Žalobce zveřejňuje audiovizuální záznamy ze zasedání zastupitelstva na svých internetových stránkách pravidelně již od počátku roku 2011 (viz webové stránky obce, <http://psary.cz/usneseni-zastupitelstva/2011>, příloha č. 5), a to na základě jednacího řádu obce, schváleného dne 2. 3. 2011 usnesením zastupitelstva č. 1/1-2011 (příloha č. 6). Dle článku VI. Jednacího řádu zastupitelstva obce Psáry (příloha č. 7) se o průběhu jednání pořizuje i audiovizuální záznam, který je dle technických možností zveřejněn na internetových stránkách obce. Z tohoto důvodu byl rovněž i audiovizuální záznam o zasedání zastupitelstva, konaného v září 2011, zveřejněn v souladu s ustanovením § 97 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, tedy tak, jak je v obci obvyklé, a sice na internetových stránkách obce formou zveřejněním záznamu ze zasedání zastupitelstva obce. Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích sice v § 97 (ani nikde jinde) nestanoví výslovně podrobný výčet, jakým způsobem má obec zpřístupňovat informace, avšak komentované znění zákona uvádí jako možné obvyklé způsoby zveřejňování informací z jednání zastupitelstva např. místní rozhlas či televizi.

Žalobce má za to, že zveřejnění záznamu ze zasedání zastupitelstva prostřednictvím televize či rozhlasu jsou co do rozsahu oslovených osob přinejmenším srovnatelné s veřejnou internetovou sítí. Ve všech těchto případech se totiž obec obrací na předem neurčený okruh příjemců informace, kteří nejsou (z jakéhokoliv důvodu) osobně přítomni na jednání zastupitelstva, avšak i přesto mají zájem znát jeho průběh. Ustanovení § 97 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích navíc zakládá povinnost obce a jejích orgánů informovat veřejnost o činnosti orgánů obce aktivně tzn. bez toho, že by někdo obec výslovně žádal o konkrétní informaci či informace a zároveň bez povinnosti občana takovou informaci složitě dohledávat. Využití internetu pro zveřejnění záznamu ze zasedání zastupitelstva obce je dle názoru žalobce zcela odpovídající současnému stavu společnosti, jakož i možnostem obce i jejích občanů.

Žalobce v této souvislosti uvádí právní názor, který v listopadu 2011 (tedy v průběhu správního řízení vedeného se žalobcem!) formuloval sám žalovaný ve svém kontrolním protokolu ze dne 16. listopadu 2011 ve skutkově i právně velmi obdobné právní věci (příloha č. 8). V daném případě se jednalo o situaci, kdy město Karlovy Vary zveřejnilo na svých webových stránkách audiovizuální záznam, který obsahoval osobní údaje 35 osob (nikoli příjemců veřejné podpory) v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a trvalý pobyt těchto osob. Na straně 5 tohoto protokolu žalovaný uvádí: *„S ohledem na oprávněný zájem občanů o dění v obecních zastupitelstvech a s odkazem na § 97 zákona o obcích, který říká, že obec informuje občany o činnosti orgánů obce na zasedání zastupitelstva obce a dále jiným způsobem v místě obvyklým, lze podle názoru kontrolujícího (tedy žalovaného) při absenci příslušné právní úpravy, která by jednoznačně řešila provádění audio nebo video záznamu z jednání zastupitelstva pro účely následného informování veřejnosti a s ohledem na skutečnost, že je třeba vzít v úvahu, že platná právní úprava zákona o obcích byla koncipována v roce 1991, tedy v době neznalosti možností a vlastností internetu a s ohledem na změnu společenského vývoje od doby vydání tohoto zákona, lze § 97 zákona č. 128/2000 Sb. použít přiměřeně, při respektování ochrany osobnosti podle § 12 zákona 40/1964 Sb. občanského zákoníku.“*

V uvedeném protokolu žalovaný navíc dospěl k závěru, že jednání města Karlovy Vary postrádá materiální stránku deliktu, totiž, že jednání nevykazuje potřebnou míru společenské nebezpečnosti. Pro úplnost žalobce uvádí, že v uvedeném případě se jednalo o zveřejnění údajů o celkem 35 osobách bez jejich souhlasu v rozsahu podstatně větším, než v případě zveřejnění údajů žalobcem. Navíc se nejednalo o příjemce veřejných prostředků. Přesto v daném případě k „nápravě“ obce Karlovy Vary stačilo pouhé následné anonymizování zveřejněných osobních údajů a nebyla uložena žádná pokuta za spáchaný správní delikt. U žalobce se na druhou stranu jednalo o zveřejněné údaje pouze u jedné jediné osoby, navíc u příjemce veřejných prostředků, kdy i rozsah

zveřejněných údajů byl podstatně menší a kdy navíc i žalobce po zahájení správního řízení učinil z vlastní vůle opatření k nápravě. Je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí nemá oporu ani v samotné rozhodovací praxi žalovaného.

Důkaz: - příloha č. 5 – webové stránky obce <http://psary.cz/usneseni-zastupitelstva/2011>

- příloha č. 6 - zápis ze zasedání zastupitelstva ze dne 2. 3. 2011
- příloha č. 7 – jednací řád zastupitelstva obce
- příloha č. 8 - Kontrolní protokol ze dne 16. 11. 2011, Zn. INSP2-4075/11-14
- příloha č. 9 – Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. července č. j. 1 As 36/2008

3. rozsah zveřejněných informací

Pokud jde o rozsah zveřejnění informací, opět byly ze strany žalobce zveřejněny pouze osobní údaje v mezích zákona, konkrétně v rozsahu ustanovení § 4 odst. 1, ve spojení § 5 odst. 7 a § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím lze u příjemců veřejných prostředků zveřejnit tzv. základní informace, kterými jsou jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků. V tomto ohledu žalobce namítá, že v daném případě ani nezveřejnil veškeré informace, které mu zákon umožňuje zveřejnit, neboť obsahem záznamu nebylo ani datum narození, ani obec, kde má pí. [redacted] trvalý pobyt, ani bližší podmínky její pracovní smlouvy apod. Zároveň nebyly zveřejněny ani žádné jiné, než zákonem výslovně povolené údaje (například rodné číslo, plná adresa trvalého pobytu apod.).

K možnosti poskytovat veřejnosti v zákonem přesně vymezeném rozsahu i některé osobní údaje o příjemcích veřejných prostředků se vyjádřil i Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. května 2011, Sp. zn. 5 As 57/2010 (příloha č. 10), když jednoznačně stanovil, že „*právo na ochranu osobních údajů není neomezené, dle čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu jen před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním a jiným zneužíváním údajů o své osobě. Stanoví-li pak zákon o svobodném přístupu k informacím povinnost poskytnout některé osobní údaje (tady poskytnout údaje jinak chráněné zákonem o ochraně osobních údajů), jedná se o jejich poskytnutí podle práva, tj. o poskytnutí oprávněné.*“ Žalobce má dále za to, že mzda a odměna ředitelky školy jednoznačně spadá do definice „veřejných prostředků“ tak, jak jí stanoví § 2 písm. g) zákona 320/2001 Sb., o finanční kontrole, neboť Základní škola a Mateřská škola Psáry je příspěvkovou organizací zřízenou obcí Psáry a je financována z prostředků obce Psáry a ze státního rozpočtu ČR (viz rovněž informace založené žalobcem ve správním spise). Již z tohoto důvodu se na ředitelku školy vztahuje zákonná výjimka z ochrany před zveřejňováním osobních údajů. Žalobcem tedy byly zveřejněny pouze takové údaje o příjemci veřejných prostředků, které zákon zveřejnit umožňuje. Žalovaný se však v Napadeném rozhodnutí, stejně jako v rozhodnutí prvoinstančním, nijak nevypořádal se základní argumentací Žalobce, že § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím stanoví v případě příjemců veřejných prostředků (kterým pí. [redacted] jako ředitelka školy bezesporu byla) odlišný rozsah ochrany osobních údajů, než jaký je stanoven pro osoby, které příjemci veřejných prostředků nejsou.

Osobní informace o Mgr. [redacted] zazněly na zasedání zastupitelstva, které je podle zákona o obcích veřejně přístupné, a může se ho zúčastnit kdokoli bez omezení. Pokud jde o způsob zveřejnění informace způsobem v obci obvyklým (tedy zveřejnění záznamu ze zasedání zastupitelstva na webových stránkách obce), pak Žalobce upozorňuje na skutečnost, že dle § 4 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se „*informace poskytují na základě žádosti nebo zveřejněním*“. Možnost zveřejňovat informace o konkrétních příjemcích veřejných prostředků je totiž stanovena v obou případech na stejnou úroveň, což mimo jiné vyplývá i z § 5 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví: „*povinný subjekt může s výjimkami*

stanovenými v tomto zákoně zveřejnit i další informace“. Žalobce jako povinný subjekt při poskytování informací je tudíž oprávněn dobrovolně zveřejnit i jakékoli jiné informace, než pouze informace výslovně povinně zveřejňované. Jedinou podmínkou je dodržení všech zákonných výjimek pro poskytování informace. Jinými slovy, jestliže Žalobce je oprávněn poskytnout informace o příjemcích veřejných prostředků na základě individuální žádosti o informace (což Žalobce považuje vzhledem k citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu Sp. zn. 5 As 57/2010 za nesporné), pak je oprávněn ty stejné informace zveřejnit pro neomezený okruh osob, i když žádná individuální žádost o informace podána nebyla. Žalobce má tedy za to, že základní osobní údaje o osobě, které jsou poskytovány veřejné prostředky, mohou být veřejnosti poskytovány i přesto, že za jiných okolností jsou tytéž osobní údaje chráněny předpisy o ochraně osobních údajů a to i formou zveřejněním záznamu ze zasedání zastupitelstva. Důvodem pro rozdílný přístup k ochraně osobních údajů je dán právě tou skutečností, že dané osobě jsou poskytovány peněžní prostředky z veřejných zdrojů a nikoli ze zdrojů soukromých. Z tohoto důvodu má dle přesvědčení Žalobce jednoznačně přednost zájem na veřejné kontrole nakládání s veřejnými prostředky před zájmem na ochranu osobních údajů u jednotlivých příjemců veřejných prostředků.

Důkaz: - příloha č. 10 - Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, Sp. zn. 5 As 57/2010

4. test proporcionality

Žalovaný své rozhodnutí odůvodňuje prakticky jen neurčitou aplikací testu proporcionality, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 5 ve druhém odstavci uvádí, že pořízení videozáznamu ze zasedání zastupitelstva není k dosažení cíle „rámcově zachytit průběh zasedání zastupitelstva“ ani nutné ani přiměřené. Dle názoru žalovaného má totiž případný audiovizuální záznam ze zasedání zastupitelstva vzniknout maximálně pro interní potřebu, tedy pro účely pořízení písemného velmi „rámcového“ zápisu o zasedání zastupitelstva, nikoli k objektivnímu informování veřejnosti o samotném průběhu zasedání zastupitelstva. Zákon o obcích však nijak takového nestanoví a interpretaci žalovaného považuje žalobce za velmi tendenční. K naplnění prvotního úmyslu zákonodárce (informování veřejnosti o činnosti obce, § 97 zákona o obcích) v mnoha případech prostý zápis ze zasedání zastupitelstva totiž ani nestačí. Písemný zápis ze zasedání zastupitelstva nemusí zachycovat (a zpravidla také nezachycuje) skutečný průběh zasedání doslovně a omezuje se většinou toliko na povinné náležitosti předepsané zákonem – tj. obsahuje informaci o počtu přítomných členů zastupitelstva, schváleném pořadí jednání, průběhu a výsledku hlasování a přijatých usnesení. V důsledku této skutečnosti zůstávají mnohé důležité okamžiky ze zasedání zastupitelstva, zejména pak diskuze k určitému tématu, zachyceny výhradně smysly zde přítomných osob. Vnímání určité diskuze však může být a zpravidla také bude u každé osoby čistě subjektivní a diametrálně odlišné. Za takové situace je naopak v zájmu všech zúčastněných osob, jakož i v zájmu přítomné i nepřítomné veřejnosti jako celku použití dostupné audiovizuální záznamové techniky, které mohou zachycený záznam uchovat mimo jiné i pro osoby, které se zasedání osobně neúčastnily, byť jim takové právo výslovně zákon dává. Audiovizuální záznam totiž pouze přesným a úplným způsobem zachycuje situaci, které ze zákona může být přítomen naprosto každý, nejen občan obce. V neposlední řadě audiovizuální záznam ze zasedání zastupitelstva může sloužit veřejnosti ke konfrontaci politiků ohledně plnění předvolebních slibů, jmenovitě hlasování na zasedání zastupitelstva či učiněných rozhodnutích v konkrétních projednávaných případech. Pořizování audiovizuálního záznamu jednoznačně přispívá ke kultivaci projevů na zasedání zastupitelstva a to jak ze strany zastupitelů, tak ze strany veřejnosti. Nad rámec výše uvedeného je třeba zdůraznit, že žalobce si sám zvolil a ve svém jednacím řádu již na počátku roku 2011 stanovil, že bude ze svých zasedání zastupitelstva pořizovat audiovizuální záznamy a tyto následně zveřejňovat na webových stránkách obce.

Žalobce zdůrazňuje, že právo zúčastnit se zasedání zastupitelstva má dle § 93 odst. 2 zákona o obcích každý, nikoliv jen občan obce či osoba majetkově propojená s danou obcí. Stejně tak právo nahlížet do zápisu o průběhu zasedání zastupitelstva má rovněž dle § 95 odst. 2 zákona o obcích každý, nikoli jen občan obce, jak se snaží v napadeném rozhodnutí konstruovat žalovaný (strana 5, třetí odstavec). Skutečnost, že zákon o obcích právo nahlížet do zápisu ze zasedání zastupitelstva znovu výslovně počítá mezi práva občana obce (§ 16 zákona o

obcích) nic nemění na skutečnosti, že podle § 95 odst. 2 zákona o obcích může do zápisu ze zasedání zastupitelstva nahlížet naprosto kdokoli, viz též Komentář k zákonu o obcích, Linde 2009, strana 335. Konstrukce žalovaného, který se snaží účelově diferenciovat mezi zpřístupněním určitých informací „omezenému“ či „předem neomezenému“ počtu příjemců nemá oporu v zákoně, když jak na zasedání zastupitelstva, tak k zápisu ze zasedání zastupitelstva má přístup kdokoli, nejen občan obce. Na znění a výklad zákona o obcích nemůže mít žádný vliv ani odlišný právní názor žalovaného vyslovený v jeho stanovisku či jiném obdobném dokumentu, na který se žalovaný odkazuje v napadeném rozhodnutí (strana 5, odstavec 3).

Žalobce je přesvědčen, že k dosažení jeho legitimního cíle, tedy zejména ke zvýšení transparentnosti při vynakládání veřejných prostředků a co nejobektivnější informování veřejnosti o své činnosti ve smyslu § 97 zákona o obcích, neexistuje jiná možnost, než kterou žalobce v daném případě zvolil. Stejný princip publicity, který zákon o obcích výslovně stanoví pro zápisy ze zasedání zastupitelstva, musí dle přesvědčení žalobce platit i jiné způsoby, kterými se obec rozhodne informovat o svých aktivitách. Právo žalobce informovat občany o dění v obci mu dle přesvědčení žalobce nemůže být upíráno.

5. princip publicity veřejné správy

Žalobce zdůrazňuje, že při posuzování daného případu je třeba vzít v úvahu princip publicity veřejné správy, jehož právní základ stanoví čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále je „LZPS“). Právo na informace totiž spočívá v právu každé osoby svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace bez ohledu na hranice státu, přičemž toto právo lze omezit jen zákonem (je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti). Článek 17 odst. 5 LZPS pak výslovně stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti, přičemž podmínky a provedení stanoví zákon. Tímto zákonem je v současné době zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění. Princip publicity veřejné správy nachází svůj odraz i v zákoně o obcích, tedy v zákoně č.128/2000 Sb., o obcích a je realizován kromě jiného i veřejností zastupitelských schůzí, pořizováním zápisu ze zasedání zastupitelstva a aktivním informováním občanů o dění v obci. Žalobce má za to, že ze zákonných mantinelů v daném případě nevybočil a žádný správní delikt nespáchal.

III.

Pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení zástupce žalobce sděluje, že není plátcem DPH.

Žalobci nejsou známy žádné osoby zúčastněné na řízení.

Žalobce souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání.

IV.

Žalobce navrhuje, aby soud rozhodl

rozsudkem

takto:

- I. **Rozhodnutí Žalovaného ze dne 21. února 2012, Zn. SPR – 7104/11-18 se zrušuje.**
- II. **Rozhodnutí Žalovaného ze dne 28. listopadu 2011, Zn. SPR – 7104/11-9 se zrušuje.**
- III. **Žalovaný je povinen nahradit Žalobci náklady řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Mgr. Petra Bielinová, advokát
Muhova 13/232, 160 00 Praha 6
IČ: 71623892, ČAK 12576

.....
Za Psáry
Mgr. Petra Bielinová, advokát